

Lučina.

Tam, kde všetko začína,
na tmavej zemi,
tam, kde vzrastá lučina,
tam dobre je mi.

Tam rád chodím
pásť si nohy, srdce, oči.
Tam stretávam sa s duchom
zoči-voči.

Kde s láskou mojou za ruky,
chodím plávať na lúky,
do zeleného mora
s radosťou, skokom, rovno z dvora.

Zem čierna je ako vlasy mojej ženy,
krehkosť stebiel sťa iskry v očiach,
plachosť kvetín a očí jej
ako mladej srny.

Keď vidím kráčať ju
vo vysokej tráve po lúke,
to núti ma tajiť dych,
no nie lapať po gulke.

Chrániť chcem jej plachosť,
tomu učiniť chcem zadosť!
Brániť ten klenot,
to činí mi radosť!

Ty. Bože náš ... pomôž mi prosím,
veď klenot tvoj v stvorení,
na rukách nosím,
vlastnou láskou kvet ducha jej, rosím.

Nenechaj nás uschnúť,
lebo my zaplatíme radi,
všetky Tebe dane,
za život večný ...

... ďakujeme, Pane!

Martin Kruták
foto: Lúky pod Čebraťom

From:

<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:

https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/lucina

Last update: **09.07.2023 17:56**

